

31998R2842

L 354/18

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

30.12.1998

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2842/98

ze dne 22. prosince 1998

o slyšení stran v určitých jednáních podle článků 85 a 86 Smlouvy o ES

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru,

s ohledem na nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články 85 a 86 Smlouvy ⁽¹⁾, naposledy pozměněné aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, a zejména na článek 24 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1017/68 ze dne 19. července 1968 o používání pravidel hospodářské soutěže v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách ⁽²⁾, naposledy pozměněné aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, a zejména na článek 29 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 4056/86 ze dne 22. prosince 1986, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 Smlouvy v námořní dopravě ⁽³⁾, naposledy pozměněné aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, a zejména na článek 26 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 3975/87 ze dne 14. prosince 1987, kterým se stanoví postup pro použití pravidel hospodářské soutěže pro podniky v odvětví letecké dopravy ⁽⁴⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2410/92 ⁽⁵⁾, a zejména na článek 19 uvedeného nařízení,

po konzultaci s příslušnými poradními výbory pro restriktivní praktiky a dominantní postavení,

(1) vzhledem k tomu, že byly získány rozsáhlé zkušenosti při uplatňování nařízení Komise č. 99/63/EHS ze dne 25.

července 1963 o slyšeních podle čl. 19 odst. 1 a 2 nařízení Rady č. 17 ⁽⁶⁾, nařízení Komise (EHS) č. 1630/69 ze dne 8. srpna 1969 o slyšeních podle čl. 26 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 1017/68 ze dne 19. července 1968 ⁽⁷⁾, oddílu II nařízení Komise (EHS) č. 4260/88 ze dne 16. prosince 1988 o sděleních, stížnostech, žádostech a slyšeních podle nařízení Rady (EHS) č. 4056/86, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 Smlouvy v námořní dopravě ⁽⁸⁾, naposledy pozměněného aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, a oddílu II nařízení Komise (EHS) č. 4261/88 ze dne 16. prosince 1988 o stížnostech, žádostech a slyšeních podle nařízení Rady (EHS) č. 3975/87 o podrobných pravidlech hospodářské soutěže pro podniky v letecké dopravě ⁽⁹⁾, naposledy pozměněného aktem o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska;

(2) vzhledem k tomu, že tyto zkušenosti prokázaly, že je třeba zdokonalit určité procesní postupy uvedených nařízení; že je z důvodů jasnosti vhodné přijmout jediné nařízení o různých slyšeních podle nařízení č. 17, nařízení (EHS) č. 1017/68, nařízení (EHS) č. 4056/86 a nařízení (EHS) č. 3975/87; že by proto nařízení č. 99/63/EHS a nařízení (EHS) č. 1630/69 měla být nahrazena a oddíl II nařízení (EHS) č. 4260/88 a oddíl II nařízení (EHS) č. 4261/88 by měly být zrušeny a nahrazeny;

(3) vzhledem k tomu, že předpisy o řízení Komise podle rozhodnutí Komise 94/810/ESUO, ES ze dne 12. prosince 1994 o mandátu úředníků pro slyšení v řízeních před Komisí ve věcech hospodářské soutěže ⁽¹⁰⁾ by měly být upraveny tak, aby bylo v plném rozsahu zajištěno právo být slyšen a právo na obhajobu; že by proto měla Komise rozlišovat mezi právem na slyšení účastníků řízení, kterým sdělila výhrady, právem na slyšení žadatelů a stěžovatelů a právem na slyšení třetích osob;

(4) vzhledem k tomu, že v souladu se zásadou práva na obhajobu musí být účastníkům řízení, kterým Komise sdělila výhrady, poskytnuta příležitost, aby se vyjádřili ke všem výhradám, ke kterým hodlá Komise při svém rozhodování přihlížet;

⁽¹⁾ Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62.⁽²⁾ Úř. věst. L 175, 23.7.1968, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 4.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1987, s. 1.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 18.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 127, 20.8.1963, s. 2268/63.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 209, 21.8.1969, s. 11.⁽⁸⁾ Úř. věst. L 376, 31.12.1988, s. 1.⁽⁹⁾ Úř. věst. L 376, 31.12.1988, s. 10.⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 330, 21.12.1994, s. 67.

(5) vzhledem k tomu, že by žadatelům a stěžovatelům měla být dána příležitost k vyjádření jejich názorů, pokud je Komise názoru, že neexistují dostatečné důvody, aby se žádosti nebo stížnosti vyhovělo; že žadateli nebo stěžovateli by měl být poskytnut opis nedůvěrné verze výhrad a mělo by jim být dovoleno se písemně vyjádřit k výhradám Komise;

nebo čl. 8 odst. 3 nařízení (EHS) č. 3975/87; že je třeba jej po ukončení šetření určité věci konzultovat; že tato konzultace by neměla bránit Komisi šetření případně znovu zahájit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

(6) vzhledem k tomu, že jiným třetím osobám, které prokáží dostatečný zájem, by měla být rovněž poskytnuta příležitost k písemnému vyjádření, pokud podají písemnou žádost;

KAPITOLA I

Oblast působnosti

(7) vzhledem k tomu, že všechny osoby, které mají právo se vyjádřit, by tak měly učinit písemně, jak ve svém vlastním zájmu, tak v zájmu řádné správy, aniž je dotčena možnost případného slyšení k doplnění písemného řízení;

Článek 1

Toto nařízení se vztahuje na slyšení osob podle čl. 19 odst. 1 a 2 nařízení č. 17, čl. 26 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 1017/68, čl. 23 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 4056/86 a čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 3975/87.

(8) vzhledem k tomu, že je třeba stanovit, jaká práva přísluší osobám, které mají být slyšeny, a za jakých podmínek je přípustné zastupování nebo pomoc;

(9) vzhledem k tomu, že Komise musí nadále přihlížet k oprávněným zájmům podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a jiných důvěrných informací;

KAPITOLA II

Slyšení stran, kterým Komise sdělila výhrady

(10) vzhledem k tomu, že podle sdělení o vnitřním jednácím řádu pro zacházení s žádostmi o nahlédnutí do spisů v případech použití článků 85 a 86 Smlouvy o ES, článků 65 a 66 Smlouvy o ESÚO a nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ⁽¹⁾ je třeba zajistit, aby byla správní praxe v souladu s judikaturou Soudního dvora a Soudu prvního stupně Evropských společenství;

Článek 2

1. Než Komise konzultuje poradní výbor podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 17, čl. 16 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1017/68, čl. 15 odst. 3 nařízení (EHS) č. 4056/86 nebo čl. 8 odst. 3 nařízení (EHS) č. 3975/87, vyslechne strany, kterým sdělila výhrady.

(11) vzhledem k tomu, že pro řádný průběh slyšení je vhodné, aby se veškerá vyjádření osob učiněná v průběhu slyšení zaznamenávala;

2. Ve svých rozhodnutích bere Komise v úvahu jen výhrady, ke kterým měly strany příležitost se vyjádřit.

Článek 3

(12) vzhledem k tomu, že v souladu s tímto nařízením je v zájmu právní jistoty vhodné stanovit lhůtu pro podání vyjádření jednotlivých osob stanovením dne, do kterého musí Komise vyjádření obdržet;

1. Komise písemně sdělí stranám výhrady, které proti nim vznesla. Výhrady se sdělí každé straně nebo řádně jmenovanému zástupci.

(13) vzhledem k tomu, že k návrhu rozhodnutí musí vydat stanovisko poradní výbor příslušný podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 17, čl. 16 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1017/68, čl. 15 odst. 3 nařízení (EHS) č. 4056/86

2. Komise může informovat strany zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství*, pokud je to vzhledem k okolnostem případu vhodné, zejména pokud neexistuje společný zástupce a je třeba informovat mnoho podniků. Zveřejnění musí přihlížet k oprávněným zájmům podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a jiných důvěrných informací.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 23, 23.1.1997, s. 3.

3. Pokuty nebo penále mohou být straně uloženy, pouze pokud jí byly sděleny výhrady způsobem uvedeným v odstavci 1.

4. Ve sdělení výhrad stanoví Komise stranám lhůtu k písemnému vyjádření.

5. Kromě toho stanoví Komise stranám lhůtu, ve které mají uvést, které z výhrad podle jejich názoru obsahují obchodní tajemství nebo jiné důvěrné informace. V opačném případě může Komise vycházet z toho, že výhrady takové informace neobsahují.

Článek 4

1. Strany, které si přejí vyjádřit se k výhradám vzneseným proti nim, tak učiní písemně ve lhůtě uvedené v čl. 3 odst. 4. Komise není povinna brát v úvahu vyjádření obdržená po uplynutí této lhůty.

2. Strany mohou v písemném vyjádření přednést vše, co pokládají za účelné pro svou obhajobu, mohou na důkaz uváděných skutečností přiložit podklady a navrhnout, aby Komise vyslechla osoby, které mohou uvedené skutečnosti potvrdit.

Článek 5

Komise poskytne stranám příležitost, aby proti výhradám, které byly proti nim vzneseny, přednesly své argumenty při slyšení, pokud o to v písemném vyjádření požádají.

KAPITOLA III

Slyšení žadatelů a stěžovatelů

Článek 6

Je-li Komise toho názoru, že okolnosti, které zjistila, ji neopravňují k tomu, aby vyhověla návrhu podle čl. 3 odst. 2 nařízení č. 17 nebo stížnosti podle článku 10 nařízení (EHS) č. 1017/68, článku 10 nařízení (EHS) č. 4056/86 nebo čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 3975/87, sdělí žadateli nebo stěžovateli důvody a stanoví jim lhůtu k písemnému vyjádření.

Článek 7

Pokud Komise vznesе výhrady k případu, protože obdržela žádost nebo stížnost ve smyslu článku 6, předá žadateli nebo stěžovateli kopii nedůvěrné verze výhrad a stanoví jim lhůtu k písemnému vyjádření.

Článek 8

Komise může ve vhodných případech poskytnout žadatelům a stěžovatelům příležitost přednést svůj názor ústně, pokud o to ve svém písemném vyjádření požádají.

KAPITOLA IV

Slyšení třetích osob

Článek 9

1. Pokud o slyšení žádají jiné osoby než ty, které jsou uvedené v kapitolách II a III, a prokáží dostatečný zájem na věci, Komise je písemně informuje o druhu a okolnostech řízení a stanoví jim lhůtu k písemnému vyjádření.

2. Komise může případně požádat osoby uvedené v odstavci 1, aby přednesly své argumenty při slyšení stran o výhradách vznesených proti nim, pokud o to písemně požádají.

3. Komise může poskytnout příležitost i jakékoli jiné třetí osobě, aby ústně vyjádřila své stanovisko.

KAPITOLA V

Obecná ustanovení

Článek 10

Slyšení provádí úředník pro slyšení.

Článek 11

1. Komise předvolá příslušné osoby ke slyšení na den, který určí.

2. Komise vyzve příslušné orgány členských států k účasti na slyšení.

Článek 12

1. Předvolaná osoba se dostaví osobně nebo může být zastupována právním nebo statutárním zástupcem. Podniky nebo sdružení podniků se mohou nechat zastupovat řádně pověřeným zástupcem z okruhu jejich stálých zaměstnanců.

2. Slyšeným osobám mohou být nápomocni právní poradci nebo jiné kvalifikované osoby připuštěné úředníkem pro slyšení.

3. Slyšení nejsou veřejná. Každá osoba je vyslechnuta buď jednotlivě, nebo v přítomnosti jiných předvolaných osob. V druhém případě je třeba přihlížet k oprávněným zájmům podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a jiných důvěrných informací.

4. Vyjádření každé slyšené osoby se zaznamenává. Kopie zaznamenaných vyjádření bude poskytnuta každé vyslechnuté osobě, která o to požádá. Z takové kopie jsou odstraněna obchodní tajemství a jiné důvěrné informace.

Článek 13

1. Získané informace včetně dokumentů nesmějí být sdělovány ani zpřístupňovány, pokud obsahují obchodní tajemství nebo jiné důvěrné informace jakýchkoli osob včetně stran, proti kterým Komise vznesla výhrady, žadatelů, stěžovatelů a všech jiných třetích osob nebo pokud se jedná o interní úřední dokumenty. Komise přijme veškerá vhodná opatření pro nahlížení do spisů, přičemž přihlíží k tomu, aby byla chráněna obchodní tajemství, její interní dokumenty a další důvěrné informace.

2. Každá osoba, která podává písemné vyjádření podle tohoto nařízení, zřetelně určí informace, které považuje za důvěrné, s udáním důvodů a ve lhůtě stanovené Komisí předloží zvláštní nedůvěrnou verzi. Pokud tak neučiní, může Komise vycházet z toho, že vyjádření neobsahuje žádné důvěrné informace.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. prosince 1998.

Článek 14

Při stanovení lhůt uvedených v čl. 3 odst. 4, článku 6, článku 7, a čl. 9 odst. 1 přihlíží Komise k době potřebné pro přípravu podání a k naléhavosti případu. Lhůta nesmí být kratší než dva týdny a může být prodloužena.

KAPITOLA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 15

1. Nařízení č. 99/63/EHS a nařízení (EHS) č. 1630/69 se zrušují.
2. Oddíl II nařízení (EHS) č. 4260/88 a oddíl II nařízení (EHS) č. 4261/88 se zrušují.

Článek 16

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. února 1999.

Za Komisi

Karel VAN MIERT

člen Komise